

[Hans Jørgen Holm]

idé, hvis arbejdsministeren og den øvrige regering ville være mere åben over for den tankegang, der blev lagt op til i venstres økonomiske plan, og som blev præsenteret for folketinget allerede ved folketingsårets start. Men på dette område er det tilsyneladende svært at give regeringen råd.

Det kunne også være en idé at tage hele dagpengesystemet op til vurdering. Bør arbejdsmarkedets parter ikke have et medansvar? Nok betaler de bidrag til arbejdsløshedsforsikringen, men noget egentligt medansvar er der jo ikke tale om. Med et medansvar vil ledigheden i højere grad end i dag blive et naturligt led i pris- og løndannelsen. Erhvervslivets interesse for at give jobtilbud til langtidsledige vil også blive styrket ved et sådant medansvar.

Det skal også nævnes, at et øget antal jobtilbud i den private sektor er en væsentlig forudsætning for en fremrykning af jobtilbudstidspunktet, og det er helt afgørende for den langtidslediges genplacering på arbejdsmarkedet. Jobtilbuddene i den offentlige sektor fører kun i ringe omfang til varig erhvervsbeskæftigelse og tjener måske derfor i højere grad til genoptjening af dagpengeretten.

Arbejdsministerens redegørelse retter sig stort set alene mod den anden gruppe, de langtidsledige, med forslag eller måske rettere udbygninger af kendte ordninger, og det er da positivt, at arbejdsministeren vil sætte jobtilbud ind efter et års ledighed, at arbejdsministeren vil hjælpe dem, der har været ledige et helt år eller mere. Det drejer sig om 13.835 personer. Erfaringsmæssigt ved vi, at 40 pct. af forskellige årsager siger nej tak til et jobtilbud, og det vil sige, at kun små 10.000 mennesker egentlig får et jobtilbud. Hvad med resten af de 40.000-50.000 i gruppen, der er truet af langtidsarbejdsløshed?

Venstre finder, det er rigtigt at give jobtilbud til alle, der har haft et års ledighed, men vi ser ikke nogen grund til, at det kun skal være dem med en sammenhængende ledighedsperiode. Vi finder, det vil være mere hensigtsmæssigt at formulere det som dem, der har haft et års ledighed inden for de sidste 1½ år, således at genplaceringen på arbejdsmarkedet sker så hurtigt som muligt efter, at de har mistet en fast kontakt til arbejdsmarkedet. Derfor bør 26 ugers reglen i

dagpengelovens § 55 over en periode strammes op til de nævnte 1½ år.

Konsekvensen af en sådan opstramning er også, at de personer, der afslår det offentlige tilbud om et rimeligt arbejde og dermed forsøget på genplacering på arbejdsmarkedet, ikke med nogen rimelig ret kan hævde, at de har tilknytning til arbejdsmarkedet. Et afslag skal derfor også have konsekvenser for dagpengeretten.

Jeg skal kort om erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelserne sige, at her mangler redegørelsen et kvalificeret grundlag for bedømmelsen af indsatsen. Hr. Fogh Rasmussen vil redegøre for venstres forslag og i den forbindelse knytte nogle kommentarer til regeringens politik.

»Jobskabelse« er blevet det nye ord i regeringens beskæftigelsespolitik. Umiddelbart ser det mest ud som et nyt ord for »beskæftigelsesarbejder«. Ministerens tanker om at binde person og virksomhed sammen med uddannelsesstilbud vil bremse mobiliteten på arbejdsmarkedet, en ting, som ministeren i redegørelsen lægger op til ad anden vej at øge.

Øg så får vi det gammelkendte forslag om overarbejde. Det er ministerens antagelse, at overarbejde kan omsættes til nye job. Den betænkning, vi har fået, giver ikke noget grundlag for at sige noget som helst om merbeskæftigelse.

Når pynten bliver pillet af denne 18 siders redegørelse, hvad er det så for kontante forslag, ministeren vil præsentere folketinget for? Hvornår kommer lovforslaget om epokegørende nydannelser? Redegørelsen indeholder ikke stort andet, end hvad ministeren hele tiden har kunnet gøre ad administrativ vej.

(Kort bemærkning).

Tyroll (VS):

Der er kommet nogle urigtige bemærkninger, som jeg vil anfægte her.

Det blev sagt, at begge arbejdsmarkedets parter betaler til den arbejdsløshedsunderstøttelse, der bliver udbetalt til de arbejdsløse, og som man altså forsøger at angribe fra venstres side. Det er under 5 pct. af arbejdsløshedsunderstøttelsen, der udbetales af arbejdsgiverne. Så lidt er det, man er involveret med fra arbejdsgiverens side.